

[Hassing-Jørgensen.]

ninger Gennemførelsen af dette Lovforslag kunde faa. Det forekommer mig dog rimeligt her at fremhæve, at ikke blot bekræftede det sig, at den vidtgaaende Bemyndigelse, Regeringen dengang krævede og fik, blev til meget stor Fordel for Landet, og at det ikke havde været muligt at gennemføre Erhvervslivet uden den Bemyndigelse, som var givet Regeringen.

Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre (Knud Kristensen) udtalte, at naar man giver en saadan Bemyndigelse til en Regering, faar denne en overordentlig stor Magt, og alt efter som man er stemt over for Regeringen, kan det selvfølgelig være forbundet med Betænkeligheder. Men det er dog givet, at selv om man ikke gav Regeringen en saadan Bemyndigelse, vilde Forholdet dog blive det samme i Realiteten, thi, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller understregede, kan Regeringen i Samarbejde med sit parlamentariske Flertal til enhver Tid skaffe sig den Bemyndigelse, som er fornøden. Det vil imidlertid være mere end urimeligt at bebyrde Rigsdagen med det uhyre Detailarbejde, som følger af en Situation som denne. Der er derfor ikke andet at gøre end at overgive Magten til den Regering, som sidder i Kraft af det parlamentariske Flertal. Deri ligger jo ogsaa Kontrollen med, at saadanne Bestemmelser ikke misbruges, thi det er klart, at det parlamentariske Flertal til enhver Tid ogsaa har Ansvar for, at denne Bemyndigelse bruges rigtigt. Derudover kan vi ikke komme med Hensyn til et Lands Regering; den maa og skal hvile paa det parlamentariske Flertal.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ønskede ikke at komme tilbage til Erfaringerne fra Fortiden. Jeg tror, at disse Erfaringer alle sammen taler for, at det under en saadan Situation baade er rigtigt og nødvendigt at give Regeringen en vidtgaaende Bemyndigelse.

Lovens Tekst er, som det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) nævnte, væsentlig mere udførlig end i Loven af 7. August. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at dengang blev den saakaldte overordentlige Kommission udnævnt, ikke i Henhold til Loven, men i Henhold til en kongelig Anordning. I dette Lovforslag er der givet visse Regler for Sammensætningen af det Raad, som paa samme Maade som Den overordentlige Kommission skal bistaa Regeringen med Lovens Udførelse. Naar jeg læser disse Bestemmelser, savner jeg et udtrykkeligt Udtryk for, at der dog i et saa-

dant Raad utvivlsomt maa være Repræsentanter for Forbrugerne. Det er meget muligt, at dette er underforstaaet i de Bestemmelser, der er givet, og jeg vil gerne høre en Udtalelse af den højtærede Minister derom.

Der er fra flere Sider udtalt Ønske om en Tidsbegrænsning af denne Lov; det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen formulerede det nu saa meget stramt ved at sige, at han ikke vilde gaa med til mere end 3 Maaneder. Det tilkommer ikke mig at tage noget endeligt Standpunkt i dette Øjeblik til det ærede Medlems Krav, men det forekommer mig, at den Bestemmelse, som blev gennemført i Bemyndigelsesloven i Gaar, dog vistnok kunde være meget passende ogsaa i denne Lov.

Hvorledes Loven vil komme til at virke, er det, som sagt, ikke muligt at have nogen Forestilling om. Det er ogsaa muligt, at denne Situation afvikler sig væsentlig hurtigere, end man maaske i Øjeblikket kan haabe; men under alle Omstændigheder mener jeg, at vi fra alle Sider maa knytte den Hensigt til denne Lov, at den skal være Udtryk for, at vi ønsker Ret og Billighed gennemført i Erhvervslivets Forhold til alle Sider, saaledes som Lovens Forbillede af 7. August 1914 blev anvendt.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Valdemar Thomsen: Der er sikkert ingen, der vil bestride, at det i den nuværende alvorlige, ekstraordinære Situation er paakrævet at gennemføre visse regulerende Foranstaltninger, men paa den anden Side vil der forhaabentlig være almindelig Enighed om, at en saadan Lovgivning maa bygge paa Erfaringer, der blev gjort i Perioden 1914—18, og saaledes at de aabenbare Urimeligheder, Landets Borgere dengang kom ud for, ikke gentager sig nu.

Desværre er det jo nødvendigt, at Loven bliver formet som en Bemyndigelse til Ministeren, men det maa være Rigsdagens Opgave at formulere Paragrafferne saaledes, at der bliver en Garanti for, at den enkeltes naturlige Rettigheder ikke trædes for nær. Hvis Regering og Rigsdag vil bestræbe sig for ad den Vej saa vidt muligt at dele Sol og Vind lige, da kan man regne med ogsaa min Gruppes Bistand til et godt Resultat. Det hele er imidlertid saa forceret — det kan vel ikke være anderledes —, at det kniber noget med at tage Stilling til de enkelte forekommende Problemer, og jeg skal derfor her ved første